

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

«ΑΓΙΟΣ ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ Ο ΕΛΕΗΜΩΝ»

- Έδρα: Πατρών 12, Κολωνός Ἀθηνῶν
- Διεύθ. Ἀλληλογραφίας καὶ Γραφείων:
Λεωφ. Φυλῆς 47 (Φυλή), 133 41 ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ
- Τηλεφ.: 6987093066, 6976429947 καὶ 2102412162
- e-mail: agiosfilaretos@yahoo.gr
- Ἴστοσελ.: www.agiosfilaretos.gr

Προσκύνημα

**στὸ Εἰδικὸ Κατάστημα Κράτησης Νέων Βόλου (δ')
καὶ στὴν Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου Δαμάστας**

Σάββατο 22.07.2012 ἐκ.ήμ., Ἁγίας Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς

«Δῶσε στὸν ἄλλο τὸ δῶρο τοῦ ἑαυτοῦ σου»

Στις 6:30' τὸ πρωῖ τὸ λεωφορεῖο μὲ τοὺς σαράντα Προσκυνητὲς ξεκίνησε ἕνα ἀκόμη Προσκύνημα -Ἐπίσκεψη (γιὰ τέταρτη φορὰ) στὸ Εἰδικὸ Κατάστημα Κράτησης Νέων Βόλου.

Μὲ τὴν εὐχὴ τοῦ πολυσεβάστου Γέροντος καὶ Μητροπολίτου μας Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ, τῆς ομάδος ἡγεῖτο, ὅπως πάντα, ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ὁρεῶν κ. Κυπριανός, ἐμπνευστὴς ὁλόκληρου τοῦ φιλανθρωπικοῦ ἔργου τοῦ «Ἁγίου Φιλαρέτου».

• Ἰδιαίτερη εὐλογία, τιμὴ καὶ χαρὰ ἦταν ἐπίσης γιὰ τὸν Σύλλογό μας ἢ συμμετοχὴ, ὅπως πάντα, τῆς σεβαστῆς Γεροντίσεως Ταξιαρχίας, Καθηγουμένης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίων Ἀγγέλων Ἀφιδνῶν, μαζί μὲ ἑπτὰ Μοναχές, καθὼς ἐπίσης καὶ τῆς σεβαστῆς Γεροντίσεως Εὐπραξίας, Καθηγουμένης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας Μυρτιδιωτίσεως Ἀφιδνῶν Ἀττικῆς.

* * *

Ἡ εὐλογημένη πορεία μας ξεκίνησε προσευχητικὰ καὶ δοξολογικὰ πρὸς τὸν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστὸ καὶ τὸν Προστάτη μας Ἅγιο Φιλάρετο. Οἱ ἀγγελικὲς φωνὲς τῶν Μοναζουσῶν, ἐνῶ ἔψαλλαν τὴν Παράκληση τοῦ Ἁγίου μας, κατένυξαν τὶς καρδιές μας καὶ τὶς προετοίμασαν γιὰ τὴν «Μεγάλη Συνάντηση» μὲ τὸν Κύριό μας μέσα στὶς Φυλακὲς ἐν τῷ προσώπῳ τῶν κρατουμένων Ἀδελφῶν μας.

Φθάσαμε στο Κατάστημα Κράτησης στις 11:30' π.μ. Μᾶς περίμεναν ὁ Διευθυντὴς κ. Ἀποστολάκης μὲ τοὺς συνεργάτες του. Ἡ ὑποδοχὴ τους ἦταν καὶ πάλι ἐγκάρδια καὶ πολὺ συγκινητική.

● Σὲ λίγο βρεθήκαμε στὸ προαύλιο τῆς Φυλακῆς. Τὰ πρῶτα παιδιὰ ἔκαναν τὴν ἐμφάνισή τους μὲ ἔντονα ζωγραφισμένα στὸ

πρόσωπά τους τὴν ἀπορία, τὴν ἀπογοήτευση, τὸν πόνο...

«Νὰ εἶσαι εὐγενικός. Ὅποιον καὶ νὰ συναντήσεις στὴ ζωὴ σου δίνει σκληρὲς μάχες».

Μιὰ τεράστια πατρικὴ ἀγκαλιὰ τὰ περίμενε!...

Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπός μας κ. Κυπριανός, μὲ τὴν χαρακτηριστικὴ εὐγένεια ἢ ὁποῖα τὸν διακρίνει, μετὰ ἀπὸ λίγα οὐσιαστικὰ λόγια Ἀγάπης, τὰ ὁποῖα ἀπῆλθον στὰ παιδιὰ, τὰ ὑποδεχόταν ἕνα-ἕνα, τὰ ἀσπαζόταν, τὰ ἔκλεινε γιὰ μερικὰ λεπτὰ στὴν ἀγκαλιὰ του καὶ τοὺς πρόσφερε μὲ πολλὴ ἀγάπη τὰ δέματα μὲ τὰ εἶδη πρῶτης καὶ ἀτομικῆς ἀνάγκης, τὰ ὁποῖα εἶχαμε ἐτοιμάσει.

«Οἱ Φτωχοὶ χρειάζονται κάτι παραπάνω ἀπὸ δῶρα. Χρειάζονται νὰ νιώθουν ὅτι τοὺς χρειάζονται».

● Κάποιο παιδὶ πῆρε τὸν λόγο...

Μὲ δάκρυα στὰ μάτια, μᾶς εὐχαρίστησε... Ἰδιαιτέρως τὸν Θεοφιλέστατο κ. Κυπριανό, ὄχι τόσο γιὰ τὰ δῶρα ποὺ δέχθηκαν, ἀλλὰ γιὰ τὴν ἀγάπη, τὴν στοργή, τὴν τρυφερότητα καὶ τὴν ἐγνοιά μας. Αὐτὴ τὴν ἐγνοια, ἢ ὁποῖα μᾶς ὁδήγησε κοντὰ τους καὶ τοὺς ἔκανε νὰ νιώσουν ὅτι δὲν ζοῦν στὸ περιθώριο τῆς ζωῆς, τῆς κοινωνίας..., ἀλλὰ ὅτι εἶναι

χρήσιμοι, απαραίτητοι για μᾶς! Εἶναι τὰ παιδιά μας... Εἶναι τὰ Ἀδέλφια μας.

«Τὶς πὶὸ πολλὰς φορὰς δὲν μπορεῖς νὰ λύσεις ἀποτελεσματικὰ τὸ πρόβλημα τῶν πολλῶν φτωχῶν. Ὅμως μὲ τὸ νὰ εἶσαι μαζί τους, μὲ τὸ νὰ εἶσαι ταγμένος σ' αὐτούς, καὶ ἡ παραμικρὴ σου προσφορά ἀλλάζει δραματικὰ τὰ πράγματα».

Δάκρυα κύλησαν ἀπὸ τὰ μάτια μας καθὼς σκεφτόμασταν ὅλοι, ὅτι δὲν μπορούσαμε νὰ κάνουμε τίποτε παραπάνω γι' αὐτούς, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ νὰ εἴμαστε ἐκεῖνες τὶς ὥρες κοντὰ τους, νὰ τοὺς δίναμε λίγο κουράγιο καὶ μὲ πολλὴ τρυφερότητα νὰ τοὺς προσφέραμε τὸν ἀσπασμὸ τῆς Ἀγάπης καὶ τῆς Ἐλπίδας.

Παιδιὰ τὰ περισσότερα ἀμούστακα, ξεριζωμένα ἀπὸ τὴν χώρα τους, ἀπὸ τὴν οἰκογένεια τους. Παιδιὰ ἀμφοτῶχα ἀπὸ τὸ Ἰράν, Ἰράκ, Ἀφγανιστάν, Τουρκία, Σομαλία, Αἴγυπτο, Μπαγκλαντές, Πακιστάν, Ἀλβανία, Γεωργία, Σερβία, Βουλγαρία...

Παιδιὰ ποὺ ἤρθαν γιὰ ἓνα καλύτερο αὐριο στὴ χώρα μας καὶ κατέληξαν σ' ἓνα ὑγρὸ καὶ ἀνήλιο κελλί. Παιδιὰ ποὺ γνώρισαν τὴν ἀπονιά, τὴν ἀπόρριψη καὶ τὴν ἀπαξίωση ἀπὸ τὴν «καθὼς πρέπει» κοινωνία μας καὶ ἔγινε ἡ καρδιά τους «πέτρα» γιὰ νὰ ἐπιβιώσουν.

Τώρα ἔβλεπαν τὴν ἄλλη πλευρὰ τοῦ φεγγαριοῦ!

Ἐβλεπαν ὅτι ὑπάρχουν ἀκόμη ἄνθρωποι ποὺ νοιάζονται γι' αὐτά... Καὶ ἡ Ἐλπίδα ξαναζωντάνευσε στὶς καρδιές τους, ὁ ἥλιος ἀνέτειλε στὸ βλέμμα τους...

«Σκέφτηκα: Γιατί “κάποιος” δὲν κάνει κάτι γι' αὐτὸ τὸ ζήτημα; Καὶ ὅστερα συνειδητοποίησα ὅτι εἶμαι “κάποιος”».

Ἡ πολιτεία... ἡ κοινωνία... πῶς μπορεῖ νὰ εἶναι τόσο σκληρὴ μ' αὐτὰ τὰ παιδιά! Γιατί δὲν μεριμνᾷ στὴν χώρα τους γι' αὐτά; Γιατί στὴν χώρα μας ἡ κοινωνία μας δὲν τὰ προστατεύει; Μιὰ ὀρθόδοξη χώρα, ἡ ὁποία γνωρίζει τὸν πόνο; Τί κάνουν ὅλοι αὐτοὶ ποὺ κυβερνοῦν;

Πόσο λάθος ἐρωτήσεις βασάνιζαν τὸ φτωχὸ μας μυαλό!

Πόσο δύσκολο ἦταν νὰ καταλάβουμε, ὅτι ἐμεῖς ἀποτελοῦμε τὴν κοινωνία μας καὶ κάθε ἓνας ξεχωριστὰ ἀπὸ ἐμᾶς εἶναι αὐτὸς ποὺ θὰ ἀλλάξει καὶ θὰ βελτιώσει τὰ πράγματα.

«Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ζοῦν, ὄχι ἐξ αἰτίας τῶν φροντίδων ποὺ ἐπιδαμνεύουν στὸν ἑαυτό τους, ἀλλὰ ἐξ αἰτίας τῆς ἀγάπης ποὺ νιώθουν οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι γι' αὐτούς».

Δὲν εἶναι μόνο τὸ χᾶδι στὸ ἐφηβικὸ τους κεφαλάκι ποὺ τοὺς λείπει!

Δὲν εἶναι ἓνα ζεστὸ πιάτο φαγητοῦ, ἓνα μαλακὸ στρώμα ὑπνου... ἓνα πολὺχρωμο λιβάδι στὴν ἐξοχὴ ἢ μιὰ κρυστάλλινη παραλία...

Εἶναι τὰ βαριὰ σίδερα τῆς ἀσπλαγχνίας μας ποὺ τὰ ἔχουν φυλακίσει. Καὶ εἶναι τὰ φτερὰ τῆς Ἀγάπης μας ποὺ θὰ ἐλευθερώσουν τὶς πληγωμένες τους καρδιές.

«Δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ ἀναζητᾶς τὴν θεραπεία γιὰ τὰ ἄσχημα τῆς ἐποχῆς μας. Ἡ θεραπεία ἤδη ὑπάρχει: εἶναι τὸ δῶρο τοῦ ἑαυτοῦ μας σ' ἐκείνους ποὺ ἔχουν πέσει τόσο χαμηλά, ὥστε καὶ ἡ ἐλπίδα δὲν μπορεῖ νὰ τοὺς φτάσει».

• Ἡ ὥρα μέσα στὸ Κατάστημα Κράτησης κυλοῦσε γρήγορα. Τὰ πρόσωπα τῶν παιδιῶν ὅλο καὶ περισσότερο ἐφωτίζοντο.

Γνώριζαν πλέον πολὺ καλά ὅτι ἡ Ἀγάπη μᾶς ὀδήγησε κοντὰ τους. Αὐτὸ ὅμως ποὺ ἐμεῖς πήραμε ἀπὸ αὐτὰ τὰ πονεμένα πλάσματα ἦταν πῶς, ὅσο χαμηλά καὶ ἂν ἔπεσαν, ὅσο καὶ ἂν ἡ κοινωνία μας τὰ ἔχει ἀπορρίψει, μόνο ἡ θυσία μας γι' αὐτὰ εἶναι ἰκανὴ νὰ φτάσει στὸν Ἄδη τῆς ψυχῆς τους καὶ νὰ φέρει τὸ Φῶς τῆς Ἐλπίδας, τὸ Φῶς τοῦ Κυρίου μας μέσα σ' αὐτήν.

Ὁ κύριος Διευθυντῆς καὶ ὅλο τὸ προσωπικό, μετὰ ἀπὸ ἓνα σύντομο κέρασμα σὲ ὅλους τοὺς Προσκυνητές, ἀπηύθυνε λόγια εὐχαριστίας καὶ εὐγνωμοσύνης στὸν Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπό μας κ. Κυπριανὸ καὶ σὲ ὅλους μας γενικότερα, μὲ τὴν παράκληση σύντομα νὰ ξαναβρεθοῦμε κοντὰ τους.

* * *

Φύγαμε ἀπὸ τὸ Εἰδικὸ Κατάστημα Κράτησης Νέων Βόλου μὲ τὶς καρδιές μας πλημμυρισμένες συγκίνηση καὶ κατάλυξη, ἀλλὰ καὶ στραμμένες στὸ ἐπόμενό μας Μεγάλο Προσκύνημα: τὴν ἱστορικὴ Ἱερὰ Μονὴ

τοῦ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου Δαμάστας, πλησίον τῶν Θερμοπυλῶν.

Κτισμένο στις βόρειες πλαγιές τοῦ Καλλίδρομου ὄρους καὶ σὲ ὑψόμετρο 740 μ., μέσα σὲ ἓνα τοπίο ἀπαράμιλλης φυσικῆς ὀμορφιάς, δεσπόζει τὸ ἀρχαῖο Μοναστήρι, τὸ ὁποῖο ἐπαιξε σημαντικὸ ρόλο στὰ χρόνια τῆς Ἐπανάστασης τοῦ 1821.

Μᾶς ὑποδέχθηκε μιὰ Μοναχὴ, ἡ ὁποία μᾶς μίλησε γιὰ τὸ ἱστορικὸ τῆς Μονῆς. Μὲ πολλὴ συγκίνηση προσκυνήσαμε τὴν θαυματουργὴ Εἰκόνα τῆς Παναγίας μας τῆς Δαμάστας, ἡ ὁποία πῆρε τὸ ὄνομά της μᾶλλον ἀπὸ τὸ «δαμάστρα»: «ἡ Παναγία μας δαμάζει τὸν πόνο καὶ τὰ πάθη».

Ἄφοῦ μᾶς πρόσφεραν φιλόξενα στὸ Ἀρχονταρίκι τῆς Μονῆς τὸ κλασσικὸ μοναστηριακὸ κέρασμα, πήραμε τὸν δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς γεμᾶτοι ἀπὸ τὴν θεομητορικὴ γλυκύτητα.

* * *

Φθάσαμε γύρω στὶς 9:00' μ.μ. στὸν χῶρο τῆς Μονῆς τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης, ἔχοντας στὴν ψυχὴ καὶ τὸ μυαλό μας ἓνα καὶ μοναδικὸ σύνθημα, τὴν μυστικὴ προτροπὴ τοῦ αὐτο-θυσιαζόμενου Χριστοῦ μας:

«Δῶσε στὸν ἄλλο τὸ δῶρο τοῦ ἑαυτοῦ σου».

*Ἡ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ.
Εἰρήνη Ἀρχοντούλη*